

การคำนวณงบประมาณสำหรับไปเรียนและกินอยู่

เป็นเรื่องสำคัญที่นักศึกษาต้องทราบล่วงหน้าก่อนว่าการไปศึกษาต่อที่สถาบันนั้นๆ มีค่าใช้จ่ายโดยประมาณเท่าไร เพื่อให้นักศึกษาสามารถวางแผนค่าใช้จ่ายล่วงหน้าได้อย่างถูกต้อง เมื่อนักศึกษาทำเรื่องสมัครเรียนกับสถาบันการศึกษา ในการสมัครเรียนทางสถาบันจะขอให้นักศึกษาลงหลักฐานทางการเงินเพื่อตรวจสอบว่านักศึกษามีสถานภาพทางการเงินเพียงพอตลอดระยะเวลาที่นักศึกษาจะเข้าเรียนที่นั่นหรือไม่ ซึ่งค่าใช้จ่ายในการศึกษาครอบคลุมตั้งแต่ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียม ค่าครองชีพ ตลอดระยะเวลาที่นักศึกษาแจ้งความประสงค์จะไปเรียน ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาแตกต่างกันออกไปตามความแตกต่างของปัจจัยต่าง ๆ อาทิ หลักสูตร ชื่อเสียงของสถาบัน สถาบันเป็นของรัฐ หรือของเอกชน ทำเลที่ตั้ง ความนิยม เป็นต้น โดยหลักๆ ค่าเล่าเรียนจะคิดรวมค่าธรรมเนียมการบริการต่างๆ เช่น ห้องสมุด กิจกรรมนักศึกษา หรือศูนย์สุขภาพ โดยนักศึกษาต่างชาติจะเสียค่าเล่าเรียนในอัตราที่สูงกว่านักศึกษาอเมริกันสองถึงสามเท่าตัว ซึ่งคนอเมริกันที่อยู่นอกสหรัฐก็จ่ายค่าเล่าเรียนแพงกว่าคนในรัฐ ในบางครั้งอัตราค่าเล่าเรียนอาจแตกต่างกันมากในแต่ละโรงเรียน แต่ไม่ได้หมายถึงว่ามหาวิทยาลัยที่นักศึกษาจ่ายแพงจะมีคุณภาพมากกว่า หากเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐค่าเล่าเรียนมักจะถูกกว่าของเอกชน ยิ่งถ้าเป็นวิทยาลัยชุมชนด้วยแล้ว ค่าเล่าเรียนก็จะถูกลงไปอีก ส่วนใหญ่แล้วค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมจะสูงขึ้น 5% ทุกปี

ส่วนปัจจัยค่าครองชีพ มักขึ้นอยู่กับขนาดของเมืองว่าเป็นเมืองใหญ่ เมืองเล็ก และรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษาด้วย เพราะค่าครองชีพจะนับรวมตั้งแต่ค่าเช่าบ้าน ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่างๆ ซึ่งบางครั้งจะถูกหรือจะแพง ก็ขึ้นอยู่กับว่านักศึกษาเลือกบ้าน ห้องพักลักษณะทั่วไป มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น หรือเลือกห้องที่ตกแต่งอย่างดี มีเฟอร์นิเจอร์ครบครัน หรือเลือกที่จะมีห้องที่มีห้องน้ำส่วนตัว หรือนักศึกษาสามารถแบ่งเช่ากับเพื่อนนักศึกษาได้ นักศึกษาเลือกทำอาหารกินเองส่วนใหญ่ หรือออกไปทานข้าวตามร้านอาหาร ซึ่งนักศึกษาต้องจ่ายค่าทิปอีกประมาณ 10- 20% ของค่าอาหาร ซึ่งเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของที่นี่ นักศึกษาเลือกนั่งรถประจำทางหรือมักจะเรียกแท็กซี่ไปไหนต่อไหน เพราะอัตราแท็กซี่มีเตอร์เริ่มต้นก็ไม่ต่ำกว่า \$2.50 แล้ว แถมยังต้องจ่ายทิปเพิ่มเติมจากค่าโดยสารด้วย เรื่องเหล่านี้ก็อาจทำให้ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาแต่ละคนแตกต่างกันออกไปแม้ว่าจะอยู่ในเมืองเดียวกัน

เมื่อนักศึกษาได้ข้อมูลครบถ้วนแล้ว นักศึกษาก็สามารถประเมินค่าใช้จ่ายล่วงหน้าเพื่อให้ผู้สนับสนุนทางการเงินของนักศึกษารับทราบ และดูว่าสามารถออกค่าใช้จ่ายตลอดระยะเวลาการเรียนของนักศึกษาได้อย่างไม่มีปัญหา เพราะถ้าหากค่าใช้จ่ายยังสูงไป นักศึกษาอาจดูทางเลือกในการขอทุนการศึกษาอาจจะเป็นทุนจากองค์กรของรัฐ หรือของเอกชน แต่ควรจะต้องดูเงื่อนไขการใช้ทุนให้ละเอียดก่อนตัดสินใจขอทุน หากต้องการทุนจากมหาวิทยาลัยของอเมริกา ส่วนใหญ่แทบทุกมหาวิทยาลัยจะมีการให้ทุนการศึกษาสำหรับนักกีฬา และสำหรับนักศึกษาที่มีผลการเรียนดี มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.0-3.5 และต้องทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวมของมหาวิทยาลัยมาบ้าง ประกอบกับมีจดหมายแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนประกอบการขอทุน ซึ่งมักจะเป็นทุนลดค่าเล่าเรียนบางส่วนเท่านั้น ไม่ใช่ให้เรียนฟรีตลอดระยะเวลาการศึกษา นี่ก็อาจเป็นอีกหนทางหนึ่งในการแบ่งเบาภาระของทางผู้ปกครองได้อย่างไรก็ตาม นักศึกษาควรที่จะเลือกเรียนที่เหมาะสมกับนักศึกษาทั้งด้านค่า

เซจาย และ มเปรแกรมการเรยนทตรงบวตฤประสงคกบการเบศกษาทอ
ของนักศีกษาให้มากที่สุด